

Autoři

Karel Krčmář

Dominik Totka

Jan Hynek

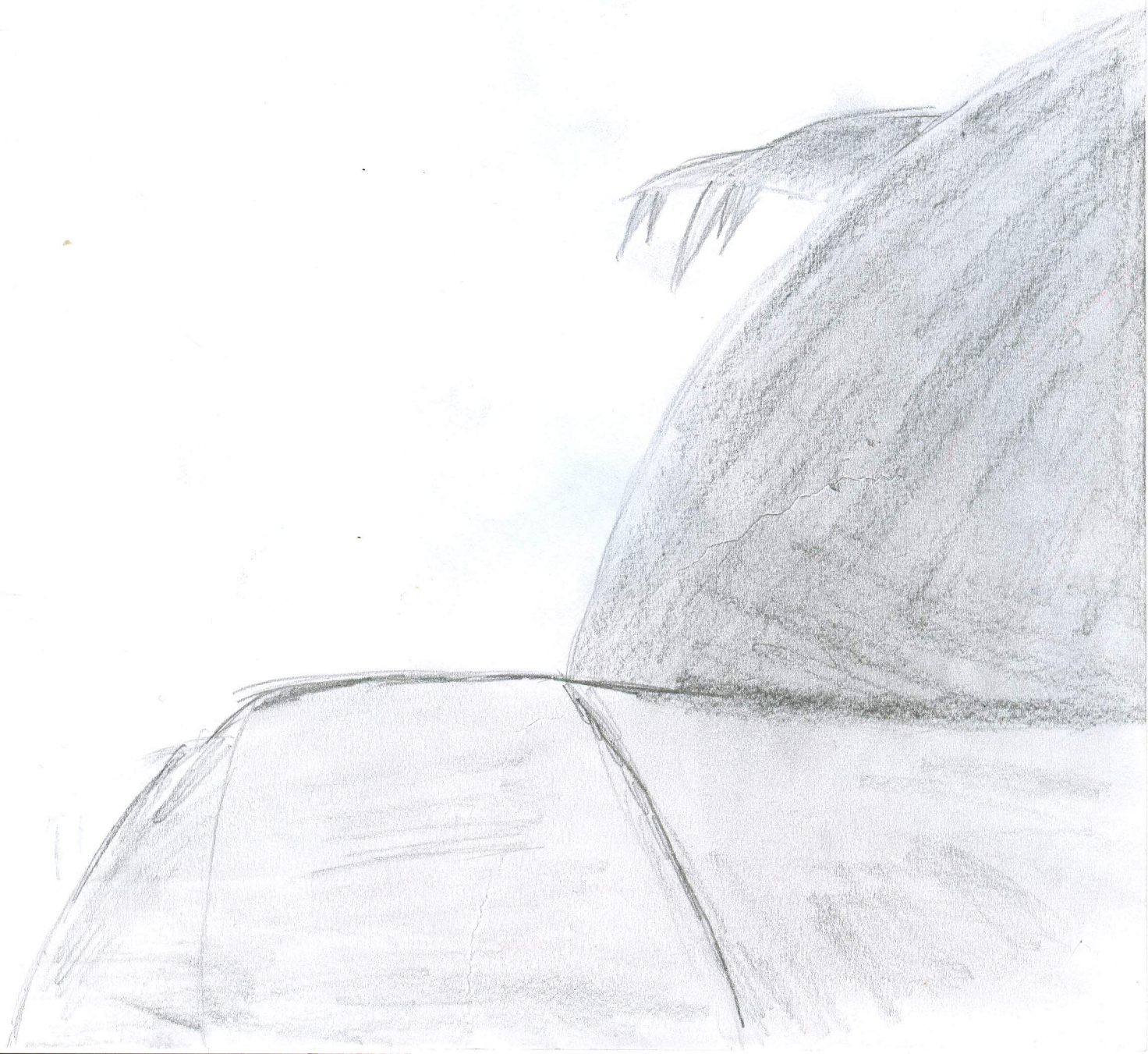
Leden

Sníh tu pořád je, ale někde už začíná tát. Šli jsme se proběhnout a narazili na „záhadnou plochu“. Zeptali jsme se maminky, co to je. Byl to led – kluzký a nebezpečný. I přes to jsme se tam vydali. Zamotaly se nám nohy a ihned jsme spadli. Zkusili jsme to podruhé. Za okamžik jsme byli na zemi. Rozhodli jsme se, že to necháme na jindy a šli se válet ve sněhu. Dováděli jsme tak dlouho, že už nás maminka postrádala. Museli jsme jít zpět do doupěte a jít spát.

Únor

Rodiče nám řekli, že jsme neviděli ještě jednu zajímavost, která se objevuje jen v zimě. Byly to rampouchy. A tak jsme se, než začne vše tát, vydali ke skalám. Prý jsou celé pokryty ledem. Už se těšíme. To bude teda hodně dlouhá výprava. Skály sice nejsou tak daleko, ale nejkratší cesta vede skrz černý hustý les. Tam s námi maminka nepůjde. Proto musíme les obejít a jít delší cestou. Při cestě jsme se bavili, ale v polovině už nám přišla moc zdlouhavá. Nakonec jsme tam došli. To bylo pokoukáníčko. Vrátili jsme se zpět do doupěte. Druhý den už byla většina sněhu a ledu roztátá. Už se těšíme na první trávu.

Březen

V prvním jarním měsíci jsme už našli několik sněženek a
bledulek. Na louce jsme také viděli petrklíče, ale až o mnoho
později. Také se nám narodili noví sourozenci. Bohužel je ještě
nemůžeme nikam vzít. Těšíme se, až s nimi budeme moci jít na
lovy a výpravy. Snad toho v prvním roce zažijí tolik jako já,
Flíček a Tlapka.

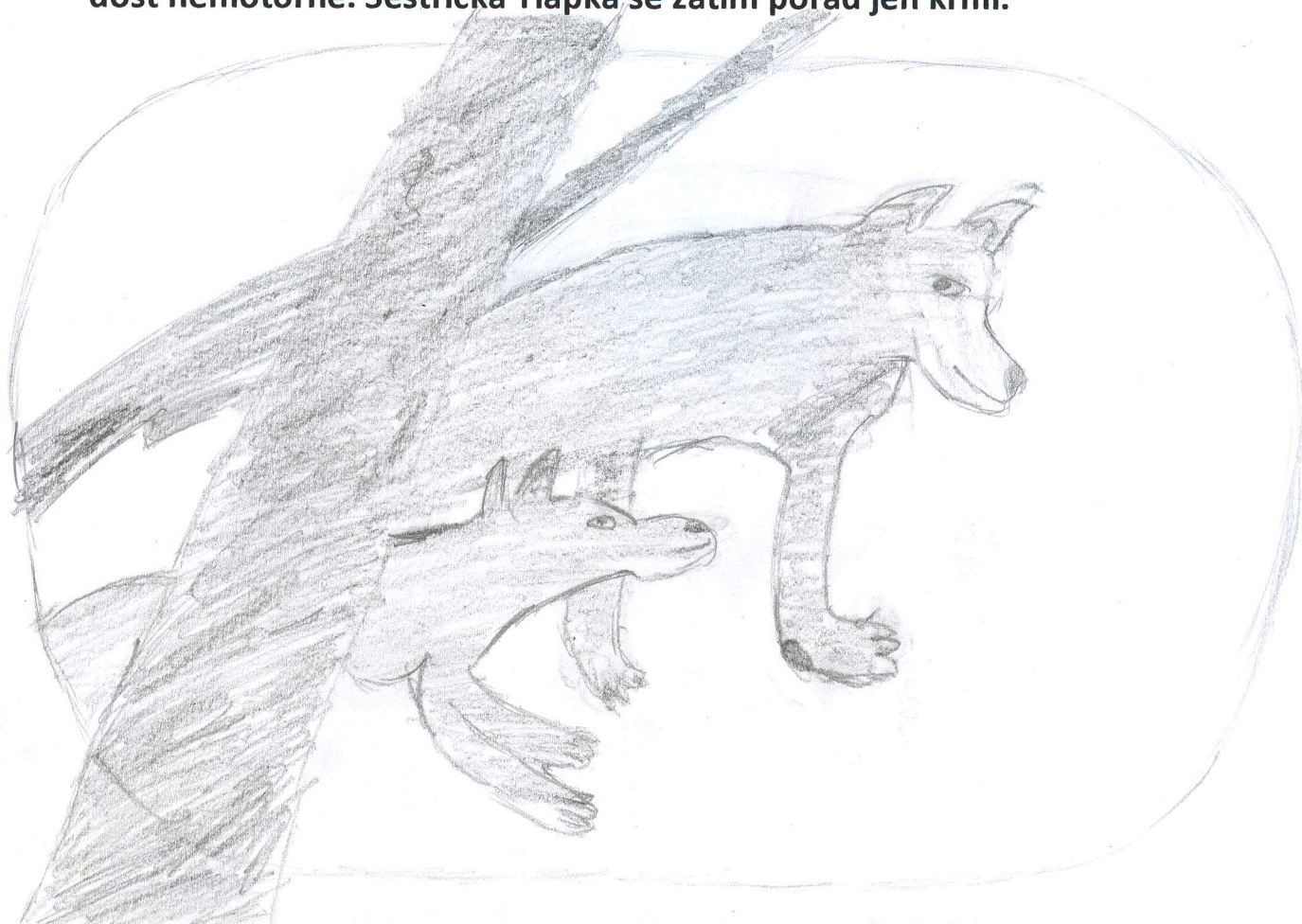
Duben

Jsem malé vlče, které se narodilo společně se dvěma sourozenci ve velké noře. Rodiče na mne volají Tesáku, protože bych pořád něco kousal – i když vlastně zatím ještě nemám zuby. Vážím asi půl kilogramu a ještě nevidím, mám zalepená očka. Maminku hledám po čichu, abych se mohl napít mateřského mlíčka.

Po 10 dnech se mi otvírají očička. Už se těším, až uvidím ten nádherný svět: v noře je šero, ale venku!

Sestřička Tlapka pořád kolem sebe plácá tlapkami a zkouší se někam dostat. Bratříček Flíček je mým nejlepším kamarádem.

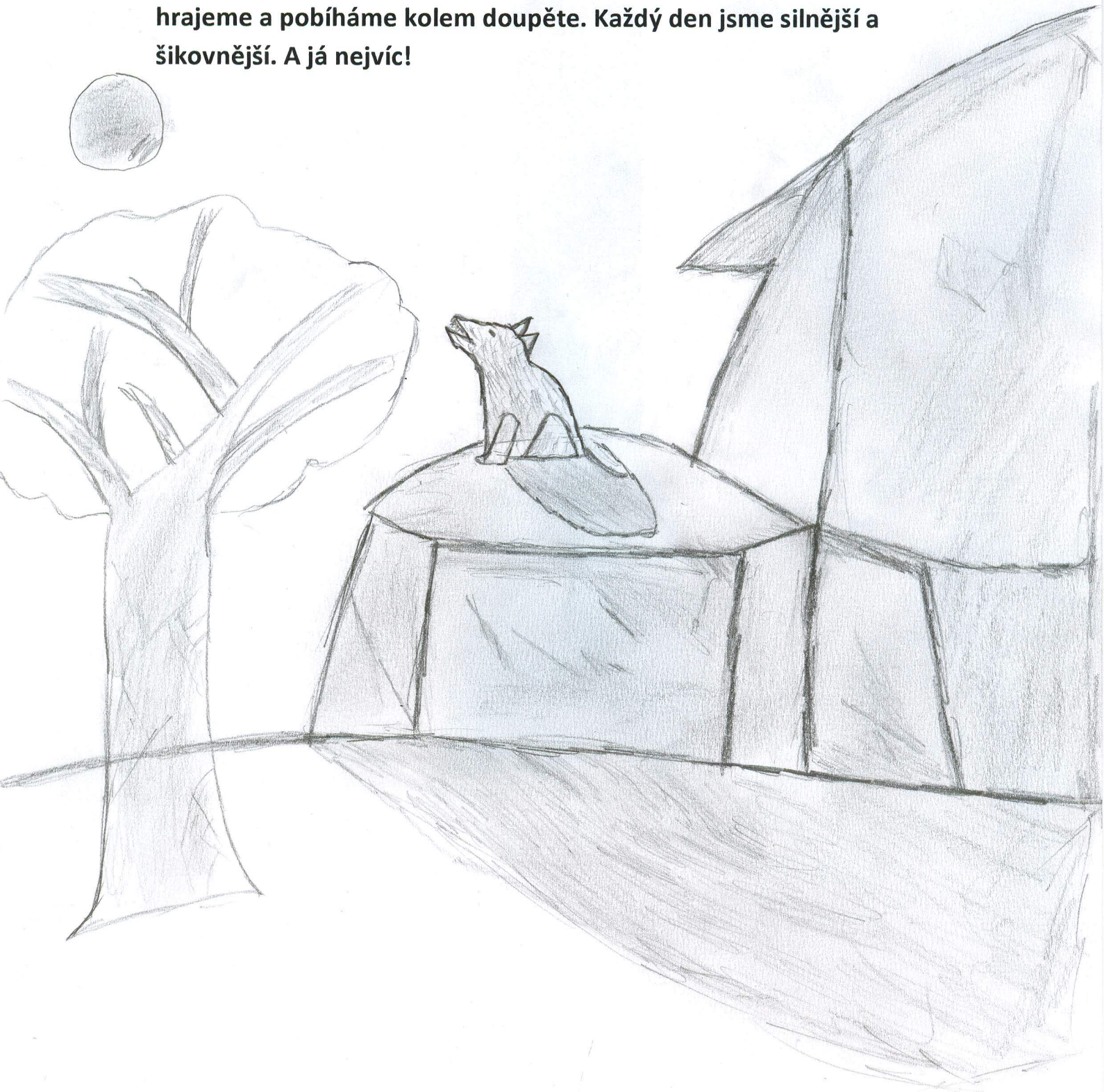
Na konci měsíce se mi klubou první mléčné zoubky. Začínáme s bráškou prozkoumávat naše doupě. Kdeco se tu hýbá a ozývá – malé čárky, kterým máma říká housenky, žížaly nebo hadi, malé huňaté kuličky v listí na zemi – myšky. Pokoušíme se to všechno poštuchovat, ale moc nám to nejde, nožičky máme všichni zatím dost nemotorné. Sestřička Tlapka se zatím pořád jen krmí.

Květen

Na začátku května jsem poprvé zavil – haũũũ - to je bezva zvuk. Maminka nám ukázala svět venku a přinesla nám kousek masa. Bráška Flíček přese mne upadl a začali jsme se koulet a prát. Sestřička Tlapka nás nemohla dohonit na svých nešikovných packách, tak se šla raději napít k mámě. Každý den si takhle hrajeme a pobíháme kolem doupěte. Každý den jsme silnější a šikovnější. A já nejvíc!

Červen

Maminka nám utíká s mlíčkem a nosí nám maso čím dál častěji. Když jdeme se staršími vlky, držíme se u ní, abychom se neztratili. Některé keře mi připadají stejné jako doma u doupěte. Najednou jsme nikde neviděli Tlapku ani Flíčka. „Mami, kde je Tlapka?“ Smečka se zastavuje a hledá. Taťka se trochu zlobí na mámino volání a ňafání. Po chvíli se rozespálá Tlapka hrabe z houští. Protože byla unavená, lehla si na vyhřátý kámen a usnula. Všichni máme radost a očíháváme se. Ještě že se Tlapka našla! Nikdo z nás by sám v lese nepřežil. Po šťastném shledání jsme se vrátili domů, ale já jsem s hrůzou zjistil, že mi chybí zub. Maminka mě ujistila, že je to v pořádku, že mi naroste jiný, větší a silnější.

Červenec

Chodíme s rodiči na lov, ale ještě se na něm sami nepodílíme. Jsme schovaní v houští tak, abychom všechno viděli, ale kořist neviděla a necítila nás. Občas v keři usneme nebo se honíme za motýlem a rodičům vyplašíme úlovek. Všechny zoubky se nám už vyměnily.

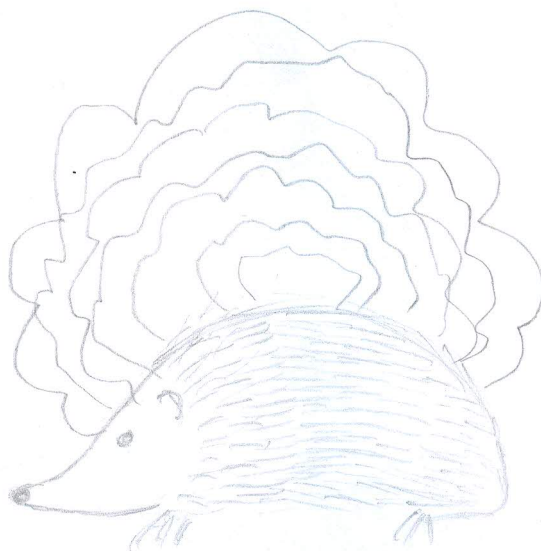
Flíček je větší než já, ale aspoň jsem mohutnější než Tlapka. Léto letos bylo velmi teplé, a proto jsme se chodili brodit do potůčku. Poprvé, když jsem se smočil, lekl jsem se, ale už vím, že mi voda nic neudělá.

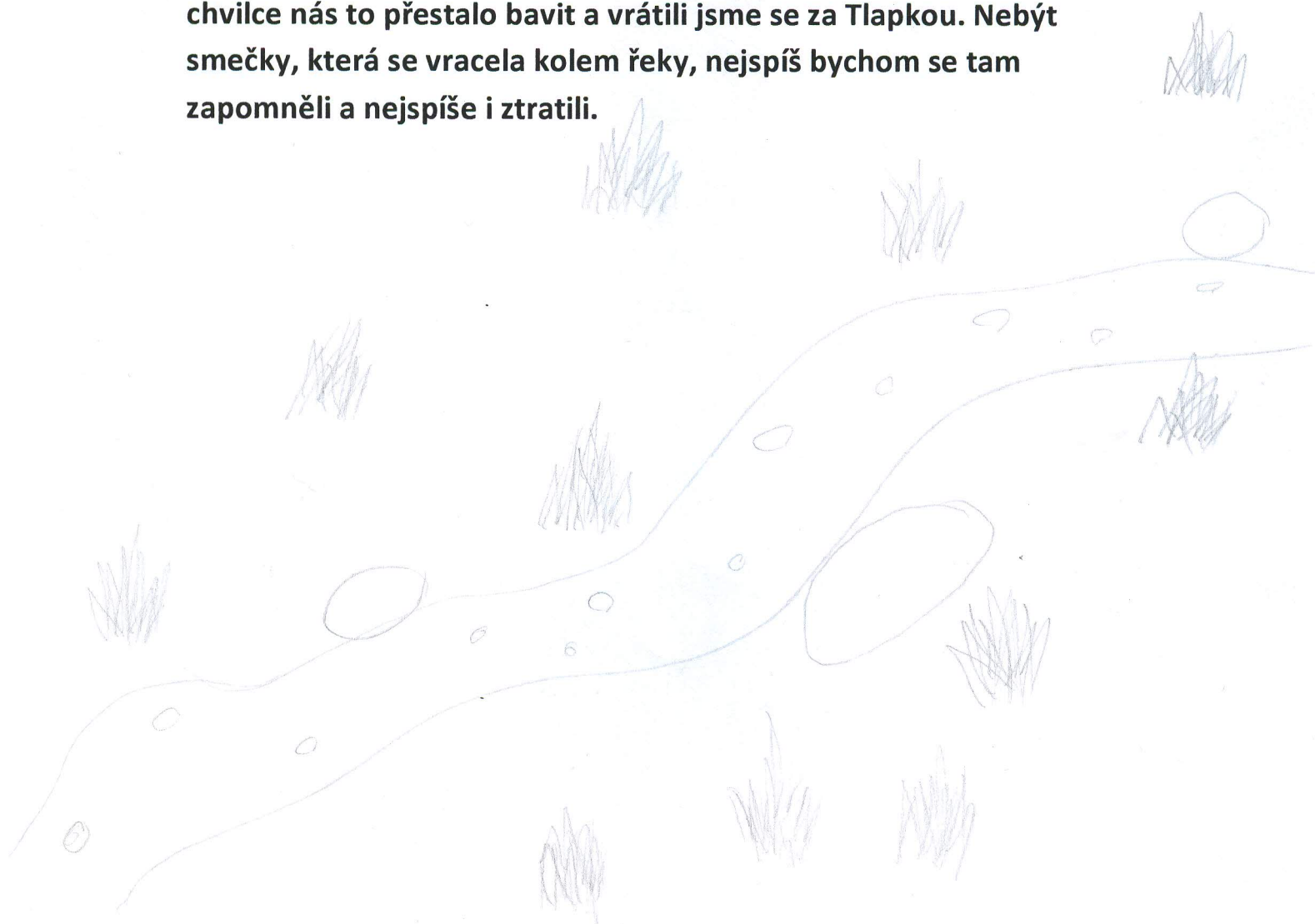
Srpen

Jednoho srpnového dne jsme našli v lese za křovím ježka. To přece není nijak velké zvíře, můžeme ho zkusit ulovit. Chtěli jsme ho jenom ochutnat, ale on asi nechtěl. Zjistili jsme, že je problém ho aspoň očichat. Au! Jau! Pobodal mi tlamičku a to se ani nehnul. Kousek popoběhl. Už je z něho zase kulička. Bráška se teď tváří popíchaně. Tahle hra nás dlouho nebavila, a proto jsme šli k doupěti za mámou. Cestou jsme honili mouchy a motýly. Některé mouchy píchaly jako ježek. Maminka pak říkala, že to asi byla vosy. Tu už vážně lovit nebudu!

Září

Smečka nás poprvé vzala na velký lov, abychom jim pomohli uštvat velkého srnce. Ale místo toho jsme radši honili motýlky. Je to větší zábava. Maminka se na nás naštvála. Poslala nás zpátky do doupěte. Ale my jsme šli raději k potoku, kde jsme dováděli. Sestřička Tlapka si lehla na vyhřáté místo a bratříček Flíček ucítil kousek po proudu vydra. Já jsem šel za ním, abych to tam také prozkoumal. Vydra nás uviděla a utekla do vody hrát si na schovávanou. My jsme ji pronásledovali. Hráli jsme si na špiony. Po chvíli nás to přestalo bavit a vrátili jsme se za Tlapkou. Nebýt smečky, která se vracela kolem řeky, nejspíš bychom se tam zapomněli a nejspíše i ztratili.

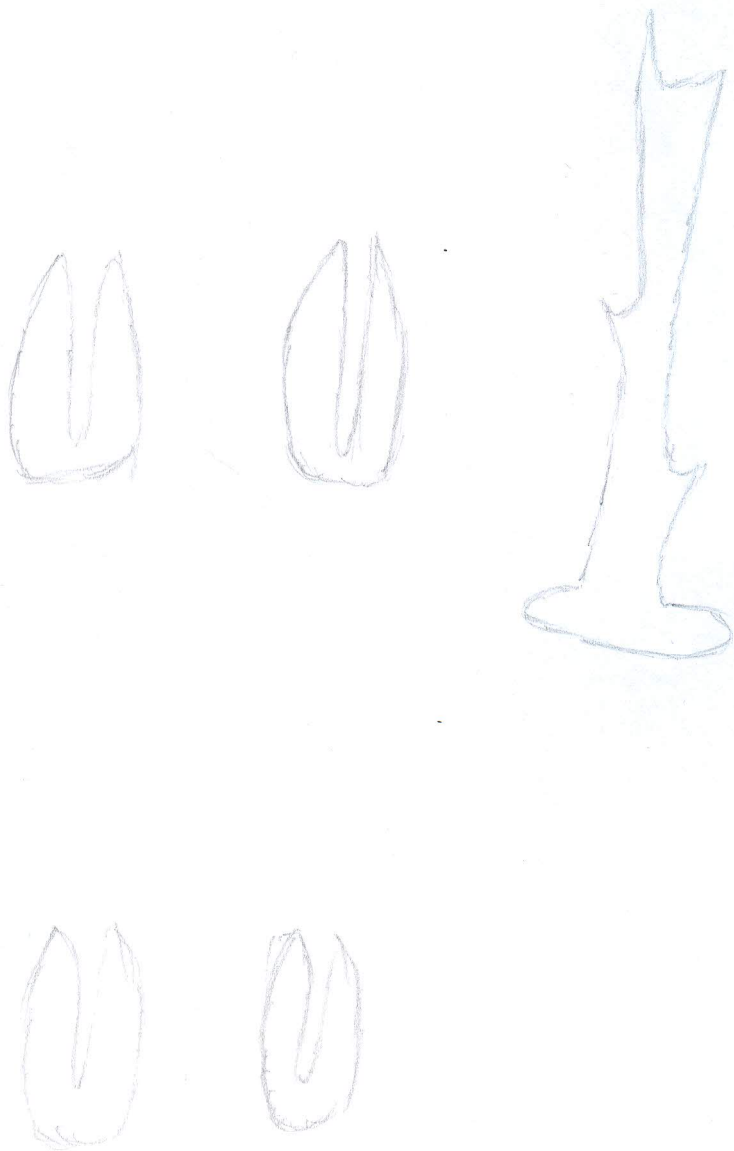
Říjen

Dnes jdeme na opravdový lov do hor. Musíme toho chytit hodně, abychom měli dost jídla na večeři. Už jsme v polovině cesty a nenarazili jsme na žádnou stopu. Pouze na rozzuřený roj včel. Utekli jsme jim. Najednou tatínek ucítil stopu statného srnce. Po chvíli štvaní srnec padl únavou a my ho odtáhli k doupěti. Tam jsme si dali večeři. Ráno jsme vyrazili do lesa, kde jsme proháněli jenom zajíce.

Říjen

Dnes jdeme na opravdový lov do hor. Musíme toho chytit hodně, abychom měli dost jídla na večeři. Už jsme v polovině cesty a nenarazili jsme na žádnou stopu. Pouze na rozzuřený roj včel. Utekli jsme jim. Najednou tatínek ucítil stopu statného srnce. Po chvíli štvaní srnec padl únavou a my ho odtáhli k doupěti. Tam jsme si dali večeři. Ráno jsme vyrazili do lesa, kde jsme proháněli jenom zajíce.

Prosinec

Z nebe začíná padat něco bílého. Je to velmi studené. Maminka nám vysvětlila, že je to sníh a že tady bude možná tři měsíce. Šli jsme vyzkoušet, co se se sněhem dá provádět. Nejdříve nás zábly nohy, ale po čase jsme si na to zvykli. Váleli jsme se a divili se, proč za námi jsou ty stopy. Také jsme nevěděli, proč jsme mokří. Šli jsme se zeptat tatínka. Ten nám to všechno samozřejmě vysvětlil, protože se se sněhem už několikrát setkal.

